

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 maja 2012 r.****w sprawie zakończenia postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii**

(2012/278/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) Komisja Europejska („Komisja”), rozporządzeniem (UE) nr 115/2012⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), nałożyła tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii („Indie” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w dniu 13 maja 2011 r.⁽³⁾ w następstwie skargi złożonej w dniu 31 marca 2011 r. przez Europejski Instytut Przemysłowych Elementów Złącznych (EIFI) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części.
- (3) Jak wskazano w motywie 21 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie subsydiowania i szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do końca OD („okres badany”).

1.2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków wyrównawczych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wzięcie udziału w przesłuchaniu.

- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione, a w stosownych przypadkach odpowiednio zmieniono tymczasowe ustalenia.
- (6) Następnie wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zakończyć postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii i zwolnić kwoty zabezpieczone w formie cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi na temat tego ujawnienia ostatecznych ustaleń.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (7) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna strona powtórzyła swoje uwagi dotyczące definicji produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego przytoczone w motywach 22 i 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, twierdząc, że niektóre typy produktu powinny zostać wyłączone z zakresu produktów objętych bieżącym postępowaniem.
- (8) W dochodzeniu potwierdzono jednak, że opisem produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego objęte są różne typy produktu, mające te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same zastosowania, a co za tym idzie, należące do tej samej kategorii produktów. Z tego powodu wniosek został odrzucony.
- (9) Wobec braku innych uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego niniejszym potwierdza się motywy 22 i 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3. SUBSYDIOWANIE**3.1. Wprowadzenie**

- (10) W motywie 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych znajduje się odniesienie do następujących programów, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:
 - a) program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);
 - b) program „Advance Authorisation” („AAS”);

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 11.2.2012, s. 6.⁽³⁾ Dz.U. C 142 z 13.5.2011, s. 36.

- c) program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- d) program „Export Oriented Units” („EOUS”);
- e) program „Focus Product” („FPS”);
- f) program „Export Credit” („ECS”);
- g) program „Electricity Duty Exemption”.
- (11) Przemysł unijny wyraził wątpliwość, czy Komisja nie pominęła kilku programów subsydiowania, i w rezultacie uznał, że subsydia, które według ustaleń otrzymują producenci indyjscy, są zbyt nisko oszacowane.
- (12) W odpowiedzi należy zauważyć, że w skardze znalazła się duża liczba krajowych i lokalnych programów subsydiowania, które włączono do kwestionariusza skierowanego do producentów eksportujących w Indiach i objęto dochodzeniem Komisji. Jednakże jedynie w przypadku programów wymienionych powyżej w motywie 10 ustalono, że objęci dochodzeniem producenci eksportujący włączeni do próby otrzymywali subsydia.
- (13) Wobec braku innych uwag niniejszym potwierdza się motyw od 24 do 27 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.
- (14) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących ustaleń w zakresie FPS i programu „Electricity Duty Exemption”. W odniesieniu do DEPBS, AAS, EPCGS i ECS, współpracujący producenci eksportujący przedstawili szczegółowe uwagi. Większość tych uwag odnosiła się do obliczania kwot subsydium i na podstawie niektórych z nich dokonano niewielkich korekt tych obliczeń. Jednak wspomniane uwagi nie miały wpływu na ogólne wnioski dotyczące tych programów i niniejszym wnioski te zostają potwierdzone. Otrzymano również komentarze dotyczące EOUS. Biorąc pod uwagę wpływ takich uwag na EOUS, jak streszczono poniżej w motywach od 13 do 19, nie ma potrzeby szczegółowego odtwarzania innych uwag otrzymanych odnośnie do czterech programów wspomnianych powyżej.
- 3.2. Program „Export Oriented Units” („EOUS”)**
- 3.2.1. Uwagi ogólne**
- (15) Należy przypomnieć, że, jak wspomniano w sekcji 3.5 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, najważniejszym zobowiązaniem jednostki zorientowanej na wywóz (EOU), określonym w polityce dotyczącej handlu zagranicznego (FT-policy) na lata 2009–2014, jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej („NFE”), co oznacza, że w określonym okresie odniesienia (5 lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych. Z zasady wszystkie przedsiębiorstwa, które podejmują się wywozu całej swojej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte EOUS. W zamian przedsiębiorstwa posiadające status EOU są uprawnione do korzystania z pewnej liczby ulg wymienionych w motywie 71 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych. Ulgi te stanowią wkłady finansowe władz publicznych Indii („GOI”) w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, które przynoszą korzyść dla EOU. Ulgi te są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i dlatego uważane są za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych na podstawie art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (16) W rozporządzeniu w sprawie celów tymczasowych stwierdzono, że EOUS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu celów zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu celów za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit. h) i i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu celów oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu celów za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. *De facto* nie można było ustalić, czy władze publiczne Indii posiadają system lub procedurę weryfikacji służącą sprawdzeniu, czy i w jakim zakresie komponenty sprowadzone bez cła lub podatku od sprzedaży zostały zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (zob. część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu celów za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Stosowany system weryfikacji ma na celu monitorowanie obowiązku osiągnięcia przychodów NFE, a nie wykorzystania przywozu do produkcji wywożonych towarów.
- (17) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń nie zgłoszono żadnych istotnych argumentów przeciwko charakterowi EOUS, jak opisano powyżej, w szczególności w odniesieniu do braku skutecznego systemu weryfikacji i konieczności zastosowania środków wyrównawczych. W związku z powyższym niniejszym potwierdza się wnioski dotyczące EOUS, jak przedstawiono w motywach 78–81 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.
- 3.2.2. Oświadczenie przedsiębiorstwa Viraj Profiles Limited**
- (18) Jedynym przedsiębiorstwem objętym próbą, posiadającym status EOU, było Viraj Profiles Limited („Viraj”). Stopa subsydiowania EOU ustalona w odniesieniu do tego producenta na etapie tymczasowym wynosiła 2,73 %, przy czym całkowita stopa subsydiowania wynosiła 3,2 %. Przedsiębiorstwo Viraj reprezentowało, w odniesieniu do wielkości, 87 % indyjskiego wywozu do Unii.
- (19) Jak już wspomniano w motywie 77 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, Viraj przedłożyło szczegółowe uwagi na temat programu. Producent eksportujący objęty postępowaniem twierdził, że subsydia obliczone w ramach programu nie odpowiadałyby art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym kwota cła wyrównawczego nie przekracza kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, faktycznie przez przedsiębiorstwo otrzymanych. Twierdził on, że w związku z tym łączna stopa subsydiowania dla przedsiębiorstwa wyniosła poniżej 2 %, tj. *de minimis*. Przedsiębiorstwo przedstawiło szczegółowe dane księgowe na poparcie swoich twierdzeń.

(20) Wniosek został należycie zbadany. Szczegółowe dane księgowe dostarczone przez przedsiębiorstwo Viraj w jego wnioskach można powiązać z danymi księgowymi zweryfikowanymi w trakcie wizyty weryfikacyjnej, a te dane wskazywały, że faktycznie korzyści, które stanowią podstawę środków wyrównawczych, otrzymane przez przedsiębiorstwo w okresie dochodzenia, zostały zawyżone. W związku z powyższym cło wyrównawcze dla przedsiębiorstwa Viraj zostało ponownie odpowiednio przeliczone.

(21) W konsekwencji stopa subsydiowania z tytułu EOUS dla przedsiębiorstwa Viraj została obliczona ponownie i ostatecznie ustalona na poziomie 0,44 %. Uwzględniając stopy subsydiowania ustalone dla EPCGS (obliczone ponownie na poziomie 0,05 %), ECS (obliczone ponownie na poziomie 0,12 %) oraz programu „Electricity Duty Exemption” (0,09 %), całkowitą stopę subsydiowania dla przedsiębiorstwa Viraj ustalono ostatecznie na poziomie 0,7 %, tzn. poniżej progu *de minimis*.

3.2.3. Uwagi przemysłu unijnego w zakresie ujawnienia ostatecznych ustaleń

(22) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przemysł unijny przekazał uwagi, twierdząc, że ponowne przeliczenia dokonane w związku z korzyściami EOUS otrzymanymi przez przedsiębiorstwo Viraj były nieuzasadnione i nieoprawne. Twierdził on, że analiza Komisji była niekompletna, niezgodna ze sposobem, w jaki instytucje zazwyczaj stosują środki wyrównawcze w stosunku do tego programu i że nie uwzględniono w niej innych możliwych scenariuszy, w których przedsiębiorstwo Viraj mogło w sposób niezgodny z przepisami zbyć towar będący przedmiotem przywozu zwolnionego z cła. Ponadto przemysł unijny twierdził, że przekazanie przez przedsiębiorstwo Viraj w tak późnym terminie nieopatrzonej klauzulą poufności uwag dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń poważnie naruszyło prawo przemysłu unijnego do obrony.

(23) W odniesieniu do ponownego obliczenia marginesu subsydiowania przedsiębiorstwa Viraj należy wyjaśnić, że ten producent eksportujący wykazał, że nałożone tymczasowe cło wyrównawcze przekraczało kwotę faktycznie otrzymanych subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych. Przedsiębiorstwo to rzeczywiście wykazało, że potencjalne nieopbrane cło zostało wstępnie przeszacowane, a co za tym idzie, musiało zostać skorygowane w ostatecznych obliczeniach. Stosowanie środków wyrównawczych wobec pewnych świadczeń finansowych, których, w sposób jasny i niepozostawiający wątpliwości, nie można uznać za przynoszące korzyści przedsiębiorstwu Viraj, byłoby niezgodne z przepisami art. 3 rozporządzenia podstawowego. Wciąż jednak uznaje się, że w przypadku niektórych transakcji program zapewnił przedsiębiorstwu objętemu postępowaniem szczególne subsydia, które powinny zostać wyrównane. Podejście to jest zatem w pełni spójne ze sposobem, w jaki instytucje stosowały w przeszłości środki wyrównawcze wobec tego programu. Co za tym idzie, przegląd marginesu subsydiowania EOUS jest w pełni zgodny z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(24) W odniesieniu do rzekomego naruszenia prawa przemysłu unijnego do obrony należy zauważyć, że uwagi przedsiębiorstwa Viraj dotyczące obliczania subsydium

EOUS zostały zawarte również w dwóch oświadczeniach nieobjętych klauzulą poufności przedłożonych przed wprowadzeniem środków tymczasowych, a także w dwóch późniejszych oświadczeniach nieobjętych klauzulą poufności. Pierwsze i kluczowe w tym zakresie oświadczenie, które doprowadziło do dogłębnego przeanalizowania tej kwestii przez Komisję, a w konsekwencji do zmiany jej stanowiska, zostało przedłożone w grudniu 2011 r. i zostało już omówione w motywie 77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wszystkie wspomniane wcześniej dokumenty zostały bezzwłocznie umieszczone w dokumentacji do wglądu zainteresowanych stron. Uwagi przedsiębiorstwa Viraj dotyczące ujawnienia tymczasowych ustaleń podsumowywały jedynie stanowisko zajęte już w jego wcześniejszych oświadczeniach. O ile wersja uwag dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń nieobjęta klauzulą poufności została rzeczywiście przedłożona przez przedsiębiorstwo Viraj w późnym terminie, to została ona jednak niezwłocznie udostępniona przez Komisję przemysłowi unijnemu, któremu zapewniono dodatkowy czas na przekazanie dotyczących jej uwag.

(25) Wobec powyższego argumenty przemysłu unijnego musiały zostać odrzucone.

3.2.4. Inne kwestie związane z subsydiami

(26) Otrzymano również uwagi dotyczące obliczania marginesu subsydiowania dla współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą oraz obliczania marginesu subsydium rezydualnego. Ponadto jedyny producent eksportujący, który złożył wniosek o indywidualne badanie nalegał na rozpatrzenie jego wniosku. Jednakże w świetle wniosków w ramach badania związku przyczynowego poniżej, nie jest konieczne zajęcie ostatecznego stanowiska w tych kwestiach.

4. PRZEMYSŁ UNIJNY

(27) Wobec braku uwag dotyczących produkcji unijnej i przemysłu unijnego, niniejszym potwierdza się motywy od 120 do 123 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. SZKODA

5.1. Uwagi wstępne i konsumpcja w Unii

(28) Wobec braku uwag dotyczących uwag wstępnych i konsumpcji w Unii, niniejszym potwierdza się motywy od 124 do 130 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

(29) Jedna strona twierdziła, że wstępna analiza rozwoju cen importowych przy przywozie z Indii oraz podcięcia cenowego, oparta na średnich cenach, była myląca, ponieważ rzekomo nie wzięto w niej pod uwagę zmiany asortymentu produktów z jednego roku na drugi w okresie badanym.

(30) W związku z tym należy zauważyć, że dane dotyczące cen dla każdego typu produktu są dostępne tylko dla OD, przy czym producenci eksportujący i producenci unijni są proszeni o dostarczenie, jako część odpowiedzi

na pytania zawarte w kwestionariuszu, szczegółowego wykazu transakcji w tym okresie. Dlatego też, z uwagi na brak danych w podziale na typ produktu dla poprzedzających lat w okresie badanym, prawidłowej analizie rozwoju cen importowych można dokonać jedynie w oparciu o średnie ceny. Należy również zauważyć, że wymieniona strona nie przedstawiła żadnych dowodów dla wykazania, dlaczego analiza dotycząca rozwoju cen importowych byłaby myląca. Z tego powodu wniosek został odrzucony.

- (31) W odniesieniu do podjęcia cenowego, należy przypomnieć, że, jak wspomniano w motywie 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w celu przeanalizowania podjęcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży według typu produktu wytwarzanego przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu *ex-works*, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu z Indii dla pierwszego niepowiązanego klienta na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi obowiązujące cła i koszty ponoszone po przywozie.
- (32) Ponadto, jak wspomniano w motywie 135 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dokonano porównania cen na podstawie typu produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu. W związku z powyższym wniosek tej strony w odniesieniu do podjęcia cenowego został odrzucony.
- (33) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, niniejszym potwierdza się motywy od 131 do 135 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.3.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (34) Jedna strona stwierdziła, że analiza dokonana w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, dotycząca spadku produkcji przemysłu unijnego, była myląca, i stwierdziła, że spadek wielkości produkcji należy rozpatrywać w świetle niewykorzystanych mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, które również wykazały tendencję spadkową w okresie badanym.
- (35) Dochodzenie wykazało, że spadek produkcji zbiegł się w czasie ze zmniejszeniem sprzedaży i wzrostem zapasów. Ta sytuacja doprowadziła niektórych producentów unijnych do zamknięcia części linii produkcyjnych, co wyjaśnia zmniejszenie stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych. Wniosek strony został zatem odrzucony.
- (36) Wobec braku innych uwag dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych, niniejszym potwierdza się motywy 137 i 138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (37) Wobec braku uwag dotyczących rozwoju wielkości sprzedaży i udziału w rynku przemysłu unijnego, niniejszym potwierdza się motyw 139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.3. Wzrost

- (38) Wobec braku uwag na temat wzrostu, niniejszym potwierdza się motyw 140 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.4. Zatrudnienie

- (39) Wobec braku uwag dotyczących zatrudnienia, niniejszym potwierdza się motywy 141 i 142 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.5. Średnie ceny jednostkowe w Unii

- (40) Wobec braku uwag dotyczących średnich cen jednostkowych w Unii, niniejszym potwierdza się motywy 143 i 144 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.6. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (41) Wobec braku uwag dotyczących rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolności do pozyskania kapitału, niniejszym potwierdza się motywy od 145 do 148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.7. Zapasy

- (42) Jedna ze stron zwróciła się do Komisji o przedstawienie rzeczywistych danych liczbowych w odniesieniu do rozwoju poziomu zapasów w okresie badanym zamiast danych indeksowanych, twierdząc, że indeksacja nie pozwala jej na przekazanie istotnych uwag lub ocenę poziomu zapasów jako odsetka sprzedaży przemysłu unijnego.

- (43) Ze względu na poufność, jak wyjaśniono w motywie 127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, niektóre mikroskażniki, w tym zapasy, musiały zostać zindeksowane. W każdym razie indeksacja zapasów końcowych przemysłu unijnego w tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zapewnia prawidłowe zrozumienie zmian stanu zapasów w okresie badanym. Z tego powodu powyższy wniosek został odrzucony.

- (44) Wobec braku innych uwag dotyczących zapasów, niniejszym potwierdza się motyw 149 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.8. Wielkość marginesu subsydiowania

- (45) Należy przypomnieć, że największy indyjski producent eksportujący, którego wywóz stanowił 87 % indyjskiego wywozu do Unii w OD, nie był objęty, jak stwierdzono, subsydiami. A zatem przywóz subsydiowany stanowił 13 % całkowitej ilości produktu objętego postępowaniem wywozonym z Indii do Unii. Biorąc pod uwagę skalę, udział w rynku i ceny subsydiowanego przywozu z Indii, wpływ rzeczywistych marginesów subsydiowania na przemysł unijny można uznać za nieistotny.

5.3.9. Wnioski dotyczące szkody

- (46) Dochodzenie potwierdziło, że większość wskaźników szkody wykazywała tendencję spadkową w okresie badanym. W związku z tym wnioski zawarte w motywach od 151 do 153 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zostają potwierdzone.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

- (47) Zgodnie z art. 8 ust. 5 i art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz subsydiowany pochodzący z Indii wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu subsydiowanego zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.
- (48) Jak wyjaśniono powyżej w motywach od 18 do 21, margines subsydiowania największego indyjskiego producenta eksportującego, którego wywóz stanowił 87 % całego indyjskiego wywozu do Unii w OD, uznano za znajdujący się na poziomie *de minimis* w odniesieniu do tego pojedynczego producenta eksportującego w rozumieniu art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a co za tym idzie, do celów niniejszego dochodzenia uznano, że przywóz ten nie był subsydiowany. W związku z tym jedynie 13 % indyjskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii podczas OD było subsydiowane. Udział w rynku przywozu subsydiowanego wynosił w OD 2 %.

6.2. Wpływ przywozu subsydiowanego

- (49) Dochodzenie wykazało, że konsumpcja w Unii zwiększyła się o 9 % w okresie badanym, podczas gdy wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 14 %, a udział w rynku obniżył się o 21 %.
- (50) W odniesieniu do cen stwierdzono, że średnie ceny importowe przywożonych towarów subsydiowanych podcinały średnie ceny sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym. Były one jednak o około 12 % wyższe niż ceny przedsiębiorstwa indyjskiego, w którego przypadku nie stwierdzono stosowania subsydiów.
- (51) Na podstawie powyższych ustaleń uznaje się, że rola, jaką odegrał w odniesieniu do pogorszenia się sytuacji przemysłu unijnego przywóz subsydiowany z Indii, którego wielkość była bardzo ograniczona i którego ceny były wyższe od cen przywożonych towarów niesubsydiowanych, była bardzo ograniczona lub żadna.

6.3. Wpływ innych czynników

6.3.1. Niesubsydiowany przywóz z Indii

- (52) Całkowita wielkość przywozu z Indii wzrosła w okresie badanym znacznie, tj. o 65 %, prowadząc do zwiększenia udziału w rynku z 12,1 % do 18,3 %. Jednak, jak wyjaśniono powyżej, przywóz niesubsydiowany stanowił 87 % całkowitej wielkości wywozu z Indii w OD, co odpowia-

dało udziałowi w rynku wynoszącemu 15 % w OD, w przeciwieństwie do 2 % udziału w rynku przywozu subsydiowanego z Indii w tym samym okresie.

- (53) Ceny przywozu z Indii spadły łącznie o 9 % w okresie badanym, pozostając nieprzerwanie na poziomie niższym od poziomu cen przywozu z innych państw i cen sprzedaży przemysłu unijnego. Należy jednak zauważyć, że – jak wyjaśniono w motywie 50 – zgodnie z ustaleniami średnie ceny przywożonych towarów niesubsydiowanych podcinały ceny przemysłu unijnego w większym stopniu niż ceny przywożonych towarów subsydiowanych.

6.3.2. Przywóz z innych państw trzecich

- (54) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z innych państw trzecich, niniejszym potwierdza się motywy od 161 do 165 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.3.3. Kryzys gospodarczy

- (55) Wobec braku uwag dotyczących wpływu kryzysu gospodarczego na szkodę poniesioną przez przemysł unijny, niniejszym potwierdza się motywy od 166 do 169 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.3.4. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego objętego próbą

- (56) Wobec braku uwag dotyczących wyników eksportowych przemysłu unijnego objętego próbą, niniejszym potwierdza się motyw 170 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (57) Z powyższej analizy wynika, że w okresie badanym wystąpił znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu z Indii. Stwierdzono również, że przywóz ten nieustannie podcinał ceny stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym.
- (58) W świetle ustaleń, zgodnie z którymi największy producent eksportujący z Indii, którego wywóz stanowił 87 % indyjskiego wywozu do Unii w OD, nie dokonywał wywozu subsydiowanego, uznaje się, że nie można stwierdzić istnienia wystarczającego związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym, który stanowił zaledwie 13 % łącznej wielkości wywozu z Indii, a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Nie można w istocie twierdzić, że subsydiowany wywóz z Indii powodował szkodę poniesioną przez przemysł unijny, jeśli uwzględnić ograniczoną wielkość i bardzo ograniczony udział w rynku (2 %) tego wywozu oraz fakt, że jego ceny były średnio o 12 % wyższe niż ceny przywożonych towarów niesubsydiowanych.

- (59) Analiza pozostałych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, w tym przywozu niesubsydiowanego, przywozu z innych państw trzecich, kryzysu gospodarczego oraz wyników eksportowych przemysłu unijnego włączonego do próby, wykazała, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny jest spowodowana wpływem przywozu niesubsydiowanego z Indii, który stanowił 87 % całego indyjskiego wywozu do Unii w OD i który był dokonywany po cenach znacznie niższych od cen przywożonych towarów subsydiowanych.

7. ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA ANTYSUBSYDYNIEGO

- (60) W obliczu braku istotnego związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny uznaje się, że środki wyrównawcze są zbędne i że w związku z tym obecne postępowanie antysubsydjne powinno zostać zakończone zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (61) Skarżący i wszelkie inne zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Otrzymane uwagi nie doprowadziły do zmiany wniosku, zgodnie z którym obecne postępowanie antysubsydjne powinno zostać zakończone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Postępowanie antysubsydjne dotyczące przywozu niektórych pochodzących z Indii elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, obecnie objętych kodami CN 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 115/2012 w formie tymczasowego cła wyrównawczego nałożonego na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 maja 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący